

Образовани К.г. 5/2010
Определени за Доклада
Съдия Георги Печканов
11. II. 2010

10.02.2010

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

ИСКАНЕ

от група народни представители
за тълкуване на чл. 73 от Конституцията на Република България

По чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията

Уважаеми конституционни съдии,

Съгласно чл. 73 от Конституцията „Организацията и дейността на Народното събрание се осъществява въз основа на Конституцията и на правилник, приет от него“. Всяко Народно събрание в началото на своята дейност приема Правилник за организацията и дейността си (ПОДНС), като сегашното 41-о НС е приел своя правилник, обнародван в ДВ бр. 58/27.07.2009 г. (с последващи изменения и допълнения). Това е традиция в българското конституционно право (чл. 94 от Търновската конституция; чл. 20, ал. 2 от Конституцията от 1947 г. ; чл. 75 от Конституцията от 1971 г.). Безспорно в правната доктрина е, че ПОДНС е източник на конституционното право, като доразвива някои конституционни норми и заедно с това установява някои нови правила за поведение, които имат държавно-правен характер.

На 14.01.2010 г. в ЕС беше изпратено становище на Министерството на правосъдието относно „казуса Румяна Желева“, който засяга правната същност на Правилника на НС, приет въз основа на чл. 73 от

Конституцията. Всъщност това е становище не само на Министерство на правосъдието, но и на Правителството. В становището се казва, че „такова ограничение съществува единствено по силата на **приетите от Народното събрание правилници**, които уреждат вътрешната организация и дейност на Народното събрание... актовете, които приема Народното събрание са закони, решения, декларации, обръщения, така че не може да се извърша приравняване между актове с различна правна природа, каквито са законът и правилникът...”. От становището на Министерството на правосъдието респ. правителството, излиза, че ПОДНС не е нормативен акт, че той няма задължителна сила и се отнася единствено до „вътрешната организация на НС”.

Това е фундаментален въпрос за функционирането на държавата, което налага Конституционния съд с тълкувателно решение да въведе безспорност относно правната характеристика на ПОДНС.

Съгласно чл. 86 от Конституцията „Народното събрание приема закони, решения, декларации и обръщения”, като „законите и решенията са задължителни за всички държавни органи, организации и гражданите”. Правилникът не е посочен в чл. 86 от Конституцията, а в чл. 73 от Конституцията, но и той е „задължителен за всички държавни органи, организации и гражданите”. От тази гледна точка правилникът се приравнява на закон.

Правилникът няма единствено значение за „вътрешната организация и дейността на Народното събрание”, както се твърди в становището на Министерството на правосъдието. Той регулира отношенията между парламент и правителство (и неговите членове), прим. във връзка с парламентарния контрол (чл. 82-98 ПОДНС); исканията за „доверие” или „недоверие” на МС (чл. 95-98 ПОДНС); контрола по въпросите на ЕС (чл. 103 и сл. ПОДНС); задълженията на държавните органи и гражданите да предоставят необходимите сведения (Чл. 99-102 ПОДНС); комисиите за

борба с корупцията и конфликт на интереси и парламентарна етика и Комисията за контрол на Държавната агенция „Национална сигурност“ имат правомощия далеч надхвърлящи вътрешната организация на НС (чл. 18, ал. 2, т. 15 и ал. 6 ПОДНС). Има още десетки норми от ПОДНС, които регламентират отношенията между парламент, неговите органи и народни представители с другите органи на държавна власт, организации и гражданите, които са субекти на тези правоотношения. Тези правоотношения се регулират от императивните норми на ПОДНС, приет въз основа на чл. 73 от Конституцията.

Уважаеми Конституционни съдии,

Моля на основание чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията да постановите решение, с което да дадете задължително тълкуване на чл. 73 от Конституцията относно правната характеристика и задължителната сила на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание., Този правилник има ли „силата на закон“ по смисъла на чл. 86, ал. 2 от Конституцията?

Моля като заинтересувани страни да бъдат конституирани Министерския съвет, Министерството на правосъдието, Главния прокурор и парламентарните групи в 41-то Народно събрание.

Прилагаме:

Становище на Министерството на правосъдието относно отправените критики за конфликта на интереси при изслушването на г-жа Р. Желева като кандидат за комисар пред европейския парламент на 12 януари 2010 г.

Народни представители:

1. Любен Кочев -
2. Михаил
3. Албена Уайденкова

4. Сергей Савишев -
5. Георгий Боженинов
6. Иван Сочков
7. Алексей Гагаузов -
8. Ионас Меркуриев
9. Владимир Масляков -
10. Федор Ефремов -
11. Николай Николаевич Никитов
12. Александр Стойков
13. Георгий Пуринин
14. Андрей Козлов
15. Андрей Степанов -
16. Валентина Богданова -
17. Илья Иванов
18. Павел Из. Такопов
19. Дмитрий Гороб
20. Александр Тарасов -
21. Саша Пинев
22. Федор Курчумашев
23. Димитр Михайлевски
24. Анна Ячев
25. Петер Димитров
26. Милена Кривоша
27. Димитр Хедоб -
28. Стефан В. Мезенков

11

29. Захаръ П. Георгиев
30. Георги Темуркейев
31. Денко Аманов
32. Дойко Вилков
33. Курин Георгиев
34. Курин Давид
35. Стефан Давидов
36. Пламен Орешковски
37. Румен Орешков
38. Хасан Ахмедов -
39. Христо Бончев -
40. Георги Седев
41. Стефан Георгиев
42. Юнна Пониф
43. Еман Ахмедов -
44. Еман Еман
45. Мелена Ахмедова
46. Еман Еман
47. Румен Румен
48. Анна Тасан -
49. Митко Митко
50. Митко Митко
51. Георги Ахмедов -